

คำแนะนำการปฏิบัติการกักตัวที่ โรงพยาบาลสนามจุฬาฯ สำหรับผู้ป่วยโควิด-19 (COVID-19)

ผู้ป่วยโควิด-19 ส่วนใหญ่มีอาการไม่รุนแรงจำเป็นต้องได้รับการดูแลรักษา และกักตัวที่โรงพยาบาลสนาม 14 วัน แล้วไปพักฟื้นที่บ้านหรือสถานพักฟื้น ผู้ป่วยที่มีอาการน้อย หรืออาการดีขึ้นแล้ว แต่เชื้อไวรัสที่ก่อโรคโควิด-19 อาจจะมีอยู่ในน้ำมูก น้ำลายของผู้ป่วย ยาวนานอย่างน้อย 2 สัปดาห์หลังจากเริ่มป่วย ดังนั้นผู้ป่วยโควิด-19 ต้องกักตัวที่โรงพยาบาลสนาม 14 วัน นับตั้งแต่วันที่เริ่มป่วย

ผู้ป่วยที่มีอาการข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ระหว่างรับไว้ใน

สพ.กัมแพทย์พยาบาลจะประเมินอาการและพิจารณาย้ายไปโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

- ใช้ BT $\geq 38.5^{\circ}\text{C}$ สองครั้ง หรือ $\geq 39^{\circ}\text{C}$
- ไอมาก เหนื่อย หอบ แน่นหน้าอก
- SpO2 $< 95\%$
- มีอาการรุนแรงอื่น ที่แพทย์พิจารณาว่าควรย้ายไปรับการดูแลรักษาที่โรงพยาบาล

เกณฑ์จำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน

เมื่อครบ 14 วัน นับจากวันที่ผลเป็นบวกครั้งแรก โดยนับวันที่ผลบวกครั้งแรกเป็นวันที่ 1 (D1) และจำหน่ายผู้ป่วยในวันที่ 15 (D15) พิจารณา Nasopharyngeal swab PCR เฉพาะรายที่แพทย์เห็นสมควร

ข้อปฏิบัติตน สำหรับผู้ป่วยโควิด-19 ควรปฏิบัติตนในระหว่างกักตัวอย่างเคร่งครัด

1. **ไม่ให้บุคคลอื่นมาเยี่ยม**ระหว่างที่แยกตัว
2. **ล้างมือด้วยสบู่และน้ำ**หรือดูมือด้วยแอลกอฮอล์เจล (หากมือเปอะอะเปื้อน) เป็นประจำโดยเฉพาะ
 - 2.1) ภายหลังสัมผัสน้ำมูก น้ำลาย เสมหะ ขณะไอ จาม หรือหลังจากถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระ
 - 2.2) ก่อนสัมผัสจุดเสี่ยงที่มีผู้อื่นใช้ร่วมกัน เช่น ลูกบิดประตู ราวบันได ฯลฯ
3. **ต้องอยู่ในโรงพยาบาลสนามตลอดเวลา** หลีกเลี่ยงการอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็กเล็ก ผู้ป่วยโรคเรื้อรังต่าง ๆ ควรสวมหน้ากากอนามัยหากยังมีอาการไอจามเป็นระยะ
4. **หากจำเป็นต้องเข้าใกล้ผู้อื่นต้องสวมหน้ากากอนามัย**และอยู่ห่างอย่างน้อย 1 เมตร (ยกเว้นในกรณีที่เป็นมารดาให้นมบุตร ยังสามารถให้นมบุตรได้ เนื่องจากไม่พบเชื้อในน้ำนม แต่มารดาควรสวมหน้ากากอนามัยและล้างมืออย่างเคร่งครัดทุกครั้งก่อนสัมผัสหรือให้นมบุตร) หากไอจามไม่ควรเข้าใกล้ผู้อื่นหรืออยู่ห่างอย่างน้อย 2 เมตร
5. **หากไอจาม**ขณะที่สวมหน้ากากอนามัยอยู่ไม่ต้องเอามือมาปิดปาก เนื่องจากมืออาจเปอะอะเปื้อน หากไอจามขณะที่ไม่ได้สวมหน้ากากอนามัยให้ใช้แขนหรือข้อศอกปิดปากจมูก
6. **ใช้ห้องน้ำ**
ให้ปิดฝาชักโครกก่อนกดน้ำทำความสะอาดโถส้วมสุขภัณฑ์หรือพื้นที่ที่อาจเปื้อนเสมหะ น้ำมูก อุจจาระ
ปัสสาวะหรือสารคัดหลั่งด้วยน้ำและน้ำยาฟอกผ้าขาวโซเดียมไฮโปคลอไรด์เข้มข้น 0.5% (ผสมน้ำยาฟอกขาว 1 ส่วนต่อน้ำ 9 ส่วน)

7. แยกสิ่งของส่วนตัว ไม่ใช้ร่วมกับผู้อื่น เช่น จาน ชาม ช้อนส้อม แก้วน้ำ ผ้าเช็ดตัว โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ
8. ไม่ร่วมรับประทานอาหารกับผู้อื่น ควรให้ผู้อื่นจัดหามาให้แล้วแยกรับประทานอาหารคนเดียว
9. ชักเสื้อผ้า ผ้าขนหนู ฯลฯ ด้วยน้ำและสบู่หรือผงซักฟอก
ถ้าทำได้ชักผ้าด้วยน้ำร้อนที่อุณหภูมิน้ำ 70-90 องศาเซลเซียส
10. แยกถุงขยะของตนต่างหาก ขยะทั่วไปให้ทิ้งลงถุงได้ทันที ขยะที่อาจปนเปื้อนเสมหะ น้ำมูก สารคัดหลั่งอื่น ๆ เช่น หน้ากากอนามัย กระดาษทิชชู ฯลฯ ให้ทิ้งในถุงพลาสติก เทน้ำยาฟอกผ้าขาวโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 0.05% (น้ำยาฟอกขาว 1 ส่วนต่อน้ำ 99 ส่วน) ลงในถุงเพื่อฆ่าเชื้อก่อนแล้วผูกปากถุงให้สนิท
ก่อนทิ้งรวมกับขยะทั่วไปหลังจากนั้นต้องล้างมือด้วยน้ำและสบู่ ทุกครั้ง
11. นอนพักผ่อนมาก ๆ ในห้องที่อากาศไม่เย็นเกินไปและมีอากาศถ่ายเทสะดวก
เติมน้ำสะอาดให้เพียงพอ งดดื่มน้ำเย็นจัด
พยายามรับประทานอาหารให้ครบถ้วนตามหลักโภชนาการ
12. หากมีอาการป่วยเกิดขึ้นใหม่หรืออาการเดิมมากขึ้น เช่น ไข้สูง ไอมาก เหนื่อย แน่นหน้าอก หอบ หายใจ ไม่สะดวก เบื่ออาหาร ให้รีบติดต่อเจ้าหน้าที่พยาบาลทันที
เพราะโรคนี้อาจมีอาการรุนแรงมากขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ 2 ของความเจ็บป่วยได้
13. ระหว่างการแยกตัว ทำความสะอาดเป็นประจำบริเวณพื้นที่ที่ผู้ป่วยพัก
หรือจับต้องและเครื่องเรือนเครื่องใช้ เช่น เติง โต๊ะ เก้าอี้ โทรศัพท์ ฯลฯ
ด้วยน้ำและผงซักฟอกอย่างเหมาะสมกับวัสดุอุปกรณ์
ภายหลังครบกำหนดการแยกตัวข้างต้นให้ทำความสะอาดให้ทั่วถึงที่สุดเท่าที่ทำได้ด้วย
น้ำยาฟอกผ้าขาวโซเดียมไฮโปคลอไรท์เข้มข้น 0.5% ข้างต้น